

møder med alle deres Medhjælpere. Det ærede Medlem vil se, at han ud fra sin Argumentation havner lige i det Forslag, jeg har stillet. Thi det Forslag, jeg har stillet, siger jo ikke, at naar der er tre Fjerdedele af Stemmerne for det, skal der lukkes, nej, det indfører den Modifikation i det af det ærede Medlem støttede Standpunkt, at foruden at Kommunalbestyrelsen skal beslutte det, kan det kun ske, naar tre Fjerdedele af de handlende ønsker det. Derfor vil det ærede Medlem se, at med mit Forslag vil man beskytte de smaa handlende paa Broerne og vil man forhindre, at der lukkes til Skade for Arbejderklassen. Jeg vil derfor bede det ærede Medlem nøje overveje, om han ikke netop her skal støtte det Forslag, der er stillet fra vor Side af Interesse baade for Medhjælperne og for de handlende og for Arbejderklassen.

Den højtærede Minister omtalte saa Spørgsmaalet om Straf for Kunden og sagde, at en Bestemmelse herom vilde virke meget værre, for der kunde aldrig være Tale om, at en handlende turde melde Kunden, og Kunden vilde jo ogsaa gaa fra ham, naar han blev straffet. Nej, lad os ikke se paa det paa den Maade, lad os se paa det saaledes: Den Kunde, der ved, at i det Øjeblik, han henvender sig til sin handlende og søger at formaa ham til at handle med sig efter Lukketid, gør han sig skyldig i noget strafbart, han undlader at gøre det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Barbererne glædede det mig at høre den højtærede Ministers Udtalelser, men jeg beder den højtærede Minister rent og klart indrømme, at det ikke er rigtigt, som han har affattet det Cirkulære. Der staar deri: „Man finder Anledning til at henlede Politimyndighedernes Opmærksomhed paa dette Forhold, idet man til Oplysning om de gældende Regler skal bemærke“ o. s. v. Naar den højtærede Minister indrømmer, at det er privat Paatale undergivet, maa han ogsaa indrømme, at han har skudt over Maalet ved at opfordre til at henlede Politimyndighedernes Opmærksomhed derpaa. Politimyndighederne har intet som helst dermed at gøre, det er privat Paatale undergivet, det er ikke Politimyndighederne, der skal skride ind i det givne Tilfælde. Jeg opfordrer derfor den højtærede Minister til at erkende, at han er gaaet for vidt i det Cirkulære, som er udstedt den 24. Oktober 1913. — Under sin Omtale af Ændringsforslaget sagde det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C.

Andersen), at der var ingen Tilfredshed med de to Timer; efter denne Udtalelse kunde jeg foranlediges til at mene, at man burde overveje dette Spørgsmaal nærmere, og at man maaske burde gaa til ikke at indføre disse to Timer. Jeg forbeholder mig derfor eventuelt paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne at tage dette Ændringsforslag tilbage.

Maa jeg til Slutning med Hensyn til Teaterprogrammerne overfor den højtærede Minister gøre opmærksom paa, at der slet ikke fra vor Side er Tale om en ny Bestemmelse. Som det fremgaar af Folketingets Betænkning, var det Folketingets Mening at give denne Tilladelse angaaende Programmer, men Affattelsen er saaledes, at den efter vor Mening ikke dækker, hvad Folketinget har ment, og det er Grunden til, at vi har foreslaaet denne Tilføjelse.

Til Slutning vil jeg gerne sige i Anledning af de forskellige Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 3, at den Kritik: at handlende i forskellige Brancher kommer til at stemme sammen, intet har paa sig, thi man kan være overbevist om, at hvis man blot giver denne Bemyndigelse til Organisationerne, som det jo i Virkeligheden bliver, vil man give de handlende en Adgang til, at kunne faa ordnet deres Forhold. Hvad det angaar, at det skulde være uheldigt, at Detailhandlerne, naar der er et større Antal af dem, skulde kunne overstemme Guldsmedene o. s. v., da kan jeg forsikre, at det vil i det praktiske Liv ikke betyde det allerfjerneste, thi de Undtagelsestilfælde, der kan komme til at foreligge, i hvilke man maaske vilde holde aabent paa Trods af andre, f. Eks. Cigarhandlerne i enkelte Dele af Byen, vil være ganske forsvindende. Naar Lukningen bliver almindelig, naar det bliver saaledes, at alle de Forretninger, hvor den Vare forhandles, som den vedkommende forhandler, lukker, saa vil de vedkommende Forretninger ikke blive skadet. Jeg hævder derfor fremdeles, at det vil være det eneste sunde og rigtige Princip i dette Forhold at lægge Sagen paa denne Maade i Organisationernes Haand.

C. C. Andersen: Den ærede Ordfører (Poul Rasmusen) udtalte, at naar jeg talte for Bestemmelserne i §§ 5 og 6, saa laa der noget andet bagved, saa var Grunden den, at jeg ønskede rent principielt at faa gennemført disse Bestemmelser gennem Lovgivningen. Jeg erkender, at jeg er en